

[Aksel Larsen.]

de kan udmærket vel disponere, så de til den tid lader være med at foretage dette.

Det er muligt, at min argumentation er tyndbenet, og så skal jeg ikke forsøge at gentage den. Jeg synes selv, den var ganske god.

Til slut skal jeg kun sige, at jeg beklager egentlig meget, at den radikale ordfører ikke gav varmhjertet tilslutning til lovforslaget, for det synes jeg man burde have kunnet forvente. Da han synes at være af den mening, at man måske nok principielt skulle kunne kigge på disse ordninger, men at man alligevel burde opretholde dem i hvert fald for en tid, vil jeg lige sige, at dér er han i konflikt med sit partis politiske ordfører, hr. Hilmar Baunsgaard, som den 22. marts 1966 deltog i en debat her i tinget om kapitalbindingsordningerne. Da bl. a. hr. Holger Eriksen, hr. Asmussen, hr. Niels Westerby og jeg havde talt imod disse ordninger, sagde hr. Hilmar Baunsgaard — Folketingstidende 1965-66 sp. 4274 og 4275 — følgende:

„Foranlediget af den sidste lille diskussion om disse kapitalbindingsordningers indflydelse på den private opsparing føler jeg trang til at henstille, at man nu ikke diskuterer noget, som der rent faktisk foreligger bevis for ikke eksisterer. Indflydelsen på den private opsparing er dokumentarisk overordentlig ringe.“

Hr. Hilmar Baunsgaard kom med en argumentation, der skulle bevise dette med tal osv., og fortsatte:

„Det er derfor et skattespørgsmål, et skattelettelsesspørgsmål, og ikke andet, vi her taler om. Der er dokumentarisk ikke tale om en indflydelse på den private opsparing, der overhovedet er værd at nævne, og derfor må man selvfølgelig tale om det som det, det drejer sig om, en skattelettelsesordning.“

Det var hr. Hilmar Baunsgaards synspunkt, det var hr. Hilmar Baunsgaards argumentation. Jeg henstiller til hans parti at forsøge at leve op til, hvad hr. Hilmar Baunsgaard ikke blot sagde, men mente i 1966.

Endelig til slut: jeg er åben — og det håber jeg da også regeringen er — for alle mulige gode ideer til fremme af opsparingen her i

landet. Er der nogen, der har dem, så bør de virkelig komme med dem. Hidtil er man imidlertid ikke kommet med andre ideer, end at de, der kan spare op eller kan foregive, at de sparer op, skal have skattelettelse på andre skatteyderes bekostning, og det er en dårlig idé.

Arthur Jacobsen: Jeg vil gerne til finansministeren, hr. Egon Jensen og hr. Aksel Larsen sige, at det radikale venstre har ikke ændret sin stilling til kapitalbindingsloven; men der er jo sket andre ting, siden vi i forbindelse med vort valgprogram forud for den 22. november gik til valg. Der er jo sket det i mellemtiden, at den skattereform, den forenkling, som vi fra det radikale venstre gik ind for, har vi ikke fået, og det radikale venstre har ikke haft indflydelse på det, der er foretaget med hensyn til de udgiftsbetonede områder. For os har kapitalbindingsloven været en af de detaljer, der hørte sammen med hele den forenkling, der burde være i en samlet skattereform.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at når man er medlem af afskrivningsudvalget, så føler man usikkerhed over for, hvad denne sag ender med, hvordan billedet vil tegne sig fremover, hvordan de erhvervsdrivende skal klare problemerne i året, der kommer. Det er en af de ting, der skal kædes sammen med denne forenkling, og vi mangler overblik over de ting og indflydelse på deres afgørelse; det er medbestemmende for vort synspunkt på det forslag, der nu ligger på folketingets bord. Jeg fremhævede i den forbindelse, at opsparingstanken er noget, vi må være opmærksom på, netop når vi nu har fået en skattelovgivning med moms og meget større kommuneskat og en statsskat, der heller ikke er blevet stort mindre. Det offentlige vil fremover gøre et betydeligt større indhug i indkomsterne end før, og derfor vil det blive nødvendigt at opmuntre den private opsparing, for der er jo da ingen, der tror på, at staten på lang sigt kan garantere beskæftigelsen; det må stadig væk være det private erhvervsliv, vi skal bygge på.

Derfor vil vi gerne, som jeg gav udtryk for for lidt siden, kæde dette lovforslag sammen med en undersøgelse af mulighederne for at fremme opsparingstendensen på en helt anderledes demokratisk måde, og jeg har